

Ára: Romániában 10 lei, Bucureștiben 12 lei, Csehszlovákiában 3 čK. Jugoszláviában 6 dinár,
Bécsben 3600 o. K.

II. évfolyam, 14. sz.

1924 április 6

KAVIAR

ILLUSZTRÁLT · SZATIRIKUS · HETILAP

— „A férjem borzasztóan csapodár. Hol szőke tetszik neki, hol barna — és így kényte-
n vagyok szeszélye szerint hol szőkére, hol barnára festeni a hajamat.”

Podráczky Ferenc

bőrbutorkárpitos

készíti az összes szakkavágó munkákat
Timișoara, Gyár., Andrásy-ut 2.

POPOVICIU FERDINAND

cipész Timișoara, II., Három király-utca 21. szám.

Legszebb és legmodernebb kivitelben, mérsékelt áron készít férfi és női cipőket.

„INDUSTRIA“

Kereskedelmi és Ipari rész.társaság.
Ezelőtt: KARCAG HENRIK.

Timișoara, Strada Bratianu (Uri-u.) 31
Gőzgépek, motorok, motorekék, gazdasági és malmászati gépek, műszaki cikkek, petrol, autogummi. Telefon 914.

Legjobb cipőt

készíti mérték után

KÁDI és FRISCH

Timișoara, Józsefváros Hunyadi-ut 9

Schweska Rezső

Belváros, Jenő herceg-utca 3. sz.

Legszebb és legmodernebb kivitelben, mérsékelt áron készít férfi és női cipőket.

Kunst- u. Pelzfärberei

Georg Gutjahr

Timișoara II. Str. Ioan Măreșcu 18 (Lammg.)
Als Spezialität: Färben von Fuchse in Kreutz, Silber- und Alasca-Farbe. ... Echt gefärbt, kein Rotwerden. Eigene Kirschen.

nerei zum Ausfertigen von Pelzboare.

Link Gyula

Fogászati műterem

Timișoara, Erőd-utca 8.

Klein Gyula

aranyműves és ékszerész

Timișoara-Belváros, Jenőherceg- és Mercy-u sarkán

Ha szép akar lenni, használjon

Kulka-féle

Liliumtej-kremit.
Lilium-pudert
Liliumtej-szappant
Kapható kizárólag a Városi Gyógyszerárban a „Fekete sashoz” Cetate, Piața St. Georgehe és a Str. Mercy sarkán

Krauser Béla Fiai

butorgyár, Timișoara-Józsefváros, Princ Carol. Alapítattott 1888-ban. Tel. 18-46.

Tunner Kornél

márvány és gránit
sirkőgyára

TEMESVÁR-JÓZSEFVÁROS

ÁRVAY mos, fest, tisztít olcsón és a legjobban.
Timișoara-Józsefváros, Bem-utca 20 sz.

I. Milmann

Kanditen- und Chokolade Lager. Timișoara

Josefstadt, Boulevardul Berthelot 13.

PERFEKT a legjobb poloskalrtó

készíti:

Schunck drogeria

Timișoara, Strada Dacilor No. 24.
Telefon 13-30.

KOSSAK

fényképészeti műterme Belváros, Szt. György-tér, Kossak-palota, II. emelet.
Nyitva: hétköznap esti 6 óráig, vasárnapon d. u. 5 óráig.

Klug István

gép- és malomépítészeti vállalat
Timișoara-Fabrica, Str. Tei Crai
GYÁRVÁROS Három király-utca 26 sz.

„KURIR“

hírlap- és könyvtérjesztő vállalat

Elvállal a világ összes lapjaira előfizetéseket és hirdetéseket.

Suboticán (Szabadkán).

DURA elektrotechnikai és műszaki vállalat. Galvánelemek gyára
Telefon 54

Timișoara, Fabrica Calea Buziasului 12

Turul

cipőgyár r. t. Timișoara

**Legjobb
Legerősebb
Legtartósabb**

Cipők

Ludovic Denhof

nemzetközi szállító

TIMIȘOARA, BELVÁROS.

Vasgerendák

betonvas, építőanyag, gépszij és gépolaj nagy raktár

Jäger József

vaskereskedőnél, Timișoara (Temesvár), Józsefv., Hunyadi-u. 33.

„ERIKA“

Csokoládé- és cukorgyár

TIMIȘOARA,
IV., Strada Gen. Foch (Fröbl-u. 62.)

„BELGA“ Tükörgyár

II., Három Király-utca 9. szám.
Foncsorozások 3 nap alatt készülnek

„ANCORA“

Societate Română de Asigurări Generale Direcțiunea pentru Transilvania și Banat. Timișoara, I., Str. Vasile Alexandri No. 8. Telefon: 22-06.

Tűz-, betörés-, lopás- baleset- és életbiztosítások a legkedvezőbb feltételek mellett. Kartellen kívül

Pyram
NEMESANYAGOKBÓL KÉSZÜLT
LEGJOBB CIPŐTÍZÍTÓZÉP

Aki jó és olcsó bőr és cipésszellőkeket akar vásárolni, az keresse fel
Kern Pál bőrkereskedését, Temesvár-Gyár., Fő-u. 2

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Timisoara, Belváros Str. G. Lázár
Szerb-utca 2. szám

KIADJA
DINNYÉS ÁRPÁD
„MOZGÓKÖNYVEK” KÖNYV- ÉS LAPKI
ADÓVÁLLALATA
TIMISOARA, BELVÁROS

Kéziratokat a szerkesztőség
nem ad vissza és névtelen le-
velekre nem válaszol.

Megjelenik minden
vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre — — 480 lei
Fél évre — — 240 lei
Negyed évre — — 120 lei
Egy óra — — 40 lei

Egyes szám egész Romániában
10 lei, Bucurestiben 12 lei.
Jugoszláviában 6 dinár, Cseh-
szlovákiában 3 c. korona, Bécs-
ben 3600 o. korona.

FŐSZERKESZTŐ:

DINNYÉS ÁRPÁD

FELELŐS SZERKESZTŐ:

PAPP SABIN

MŰVÉSZETI SZERKESZTŐ:

SINKOVICH DEZSŐ

Tavaszi

Tavaszkodott. Az Erzsébet-
téren rügyeztek a fák és a
verebek. A kertészek már
dugdosták a tulipán és egyéb
virágokat a földbe és az öreg
urak már javában tördelték
a gráci és svájci nevelőnői
sziveket.

Az egyik padon három ne-
velőnő üldögélt. Német volt
és szőke az első, a másik
barna francia, a harmadik
az pesti volt.

A nap szerelmesen csókolta
végig a zöldülő teret. A gye-
rekek labdáztak, pofozkod-
tak, orra buktak, ettek, sirtak
és a három nevelőnő pedig
— mit is tehettek? — sze-
relmükről csevegtek csillogó
szemekkel.

— Enyém, — kezdte a
francia, — ur; cipőkrém-
ügynök. Tizezret is megkeres
havonta. És azt ígérte, hogy
jövő hónapban lakást vesz
ki a részemre s ott hagy-
hatom Spitzeréket. Sok pénzt
költ rám. Tegnap is vett egy
cipőpertlit a sárga félcipőmbé.
A német elábrándozgatva
bólogatott szőke fejével.

— Az enyém nem gazdag.
Szegény muzsikus csak, De
ugy tud hegedülni, hogy a
szivem mindig megszakad
belé. Holdas estéken első-
kőm majd hazulról és ő meg-
ígérte, hogy elhuzza majd az
összes hazai notám.

— Az enyim, — vette át
a szót a harmadik, a pesti, —
nem is gazdag és hegedülni
sem tud. De én azért mégis
borzasztóan imádom, mert...
de hisz itt jön... Engedjék
meg, hogy bemutassam!...
Vállas János birkozóbajnok.
Egy perc alatt mindenkit két
vállára fektet. — des —

EGY PERVERZ NŐ NAPLÓJÁBÓL.

— Férfiaknak. —

A Káviár eredeti kézírata

Azt mondjátok, hogy perverz va-
gyok? Lehet. Tudom, hogy szép
nő vagyok és minden szép nőnek
többé-kevésbé vannak perverz
hajlamai.

Azt mondjátok, hogy hideg va-
gyok és hogy hidegségem kinez
benneteket? Igen, hideg és ke-
gyetlen vagyok veletek szemben,
mert csak ezáltal lehet titeket fér-
fiak legyűzni. Uralkodni akarok
felettetek, azt akarom, hogy ráb-
szolgáim legyetek! Elég nő siny-
lódik a ti rabszolgaságotokban, a
ti aljas vágyaitoknak rabszolgái.
Ezeket akarom megbosszulni! Azt
akarom, hogy mindnyájan a lá-
baim előtt heverjete, megtörve és
szenvedve... és nevetni akarok kin-
szenvedéseiteken... Akarom, hogy
megérezzétek bosszuvágyteli ke-
gyetlen kacajomat, akarom, hogy
féljete, hogy meneküljete
előlem, hogy megvessete — mi-
ként én megvellek titeket! És hogy
gunykacajom mindenüvé kövessen
titeket — mindenhol hallhassátok
és hogy sohse menekülhessete
előle...

Kinozni akarok titeket, go-
nosz férfiak — és nevetni akarok
szenvedéseiteken...

Rossz vagyok?... Nem akarok jó
lenni!...

Utállak benneteket! Mindnyája-
tokban, — a serdülőkorban lévő
fiutól kezdve egészen az ősz, te-
hetetlen aggastyánig, egy és ugyan-
azon aljas vágyak forrnak. Mind-
nyájatoknál ugyanazok az éhes,
akarni vágyó tekintetek! Azért
szeretlek kinozni titeket...

Van házamban egy tizenöt éves
kis fiu. Árva gyerek.

Tavaly, egy hideg téli estén
egy kapualjba behuzta magát, az-
zal, hogy ott tölti majd el az éj-
szakát. Didergett a hidegtől. Meg-
sajnáltam és magamhoz vettem.
Azóta nálam van. Inas-komor-
na-féle szerepeket tölt be. Örülök
neki, mert a nők megbizhatatlan-
nok, ő pedig nagyon szófogadó,
hüség és becsületes! Mindent
megtesz, amit parancsolok neki.
Nagyon kedves fiu. Egy hibája
van: szerelmes belém.

Ő is, mint a többiek... ugyan-
azon vágyak és szenvedélyek...

Egy gyermek!

En nevetek, ő pedig szenved.
Látom a szenvedéseit, de mit csi-
náljak? Elűzzem a háztól? De ki
fogja akkor gondját viselni? Ná-
lam mindene megvan... Ha elűz-
ném, érzem, hogy megölné a
vágy utánam...

Es azután mit csinálnék nél-
küle?... Olyan hü és alázatos...
és örülten szeret... ha megparan-
csolnám, hogy ölje meg magát —
habozás nélkül megtenné. Es any-
nyit szenved miattam...

... Es én szeretem látni, hogy
szenved...

Perverz vagyok?...

Mit bánom én — pedig ő oly
ártatlan. De férfi, — vagy leg-
alább is lesz férfi. Mindegy ne-
kem, ez elég. Kezimbbe került és
nem fog megmenekülni...

Mit? Hogy ártatlanul szenved?
Hát hány nő szenved ártatlanul
ti miattatok?

Kegyetlen vagyok Georgggal szem-
ben. Jól tudom. De miért kellett
neki is olyannak lenni, mint a
többi férfiaknak? Miért kellett
neki akkor megcsókolnia a me-
zitelen lábamat?...

Mult héten történt. Eppen visz-

szatértem egy sétámról. Oly kellemes volt kint a szabadban, magamba szívta a friss tavaszi csábos levegőt. A lenge tavaszi szél lágyan simogatta és cirógatta forró testem selyemlágy bőrét, felkorbácsolta véremet — és testem remegett. Olyan voltam, mint egy elalélt...

Georg nyitott ajtót.

Mikor megpillantottam, egy örült vágy fogott el, hogy megkínozzam e fiút — hadd szenvedjen ő is... mint én szenvedek.

Eddig sohasem gondoltam arra, hogy készakarva ébresszek vágyakat benne. Akkor azonban, a mikor megpillantottam ezt a fiatal, ártatlan gyereket, azokkal a nagy kék szemekkel — amelyek még rá tudtak nézni selyemfinom bőrömre — anélkül, hogy zavarba hozzák tulajdonosukat, — óriási vágy fogott el, hogy belecsöppentsem a bűn mérgét, ebbe az ártatlanságba, hadd ébredjen benne a vágy, az akarás vágya... Hadd vágyakozzon fiatalságának egész hevével, fehér, parfümös, megrészegítő testem után; hadd lássam, hogy epeszi magát a felkorbácsolt érzékek tüzeiben — értelmetlen szavakat mormolva és hadd — nevessek kinjain...

A pamlagra dőlt.

Georg az asztalra támaszkodva várta parancsaimat.

— Vesd le cipőmet! — szoltam.

Ránéztem és észrevettem, hogy elsápadt. Ugy állt az asztal előtt, mintha nem is hallotta volna parancsomat. Először parancsoltam neki ilyesmit. Azt hitte, talán viccelek. Rámnézett, tágra nyílt, ijedt szemekkel...

— Hajtsd már végre parancsomat! — szoltam hozzá mosolyogva és odanyújtottam egyik lábamat...

Hozzám jött és mikor kezébe vette — a feléje nyújtott lábomat — a harisnya vékony selymén át megéreztem hideg kezének remegését.

Egy esetlen mozdulattal levette cipőmet. A cipőt a kezében tartotta — nem tudta, mit tegyen vele...

Odanyújtottam másik lábamat is...

Rámnézett. Láta mosolyomat és még inkább zavarba jött.

— Félsz talán tőlem? — kértem én nevetve.

Kinoztam a szavaimmal és tekintetemmel...

Lehuzta a másik cipőmet is...

Tedd le őket fiam és huzd most le a harisnyáimat is.

... Lábam márványfehér husa vakítóan ütött át a harisnya finom selymén...

— Ne félj fiam, nem harap — szoltam nevetve.

Akkor egy hirtelen mozdulattal balkezevel megragadta lábamat —

jobbkezevel pedig lehuzta lábamról a harisnyát.

Most meztelen lábam tartotta a kezeiben...

Megijedtem, mikor ránéztem. Szemei elhomályosodtak, ajkai remegtek, halottsapadt arcából az utolsó csepp vér is eltűnt.

Egy kéjes hideg nyílt át testemen, mikor megpillantottam ezt a felkorbácsolt érzékű fiút, aki reszkette, szótlánul állt előttem...

— Tetszik a lábam?...

Egy kéjes mozdulattal odanyújtottam neki a lábamat és okvetlenül meg kellett éreznie izmaim megfeszülését.

Ekkor egy nyers mozdulattal belemarkolt, ráhajolt és hideg ajkát rátapasztotta meztelen forró lábam husára...

Nem voltam elkészülve erre a váratlan támadásra.

Egy pillanatra lehunytam szemeim... Hideg ajkát talpamon éreztem... Hideg futott át a testemen...

Egy erélyes mozdulattal kiszabadítottam lábamat kezeiből és egy mozdulattal mellbeütöttem, hogy az asztalig tántorodott...

Rámnézett — feldult ábrázattal.

— Örült vagy? — szoltam hozzá, miközben felálltam. Most mehetsz! Nem tarthatlak többé nálam! Öltözz fel azonnal és rögtön indulj! Nem akarok többé látni!

Zokogásba tört ki. Térdre esett és úgy könyörgött, ne zavarjam el, mert ő itt akar maradni, szolgálom akar lenni. Soha többé nem fog ilyet csinálni. Nem tudta, hogy mit cselekszik...

Zokogott, hogy az embernek megesett volna rajta a szíve...

— Jól van, ez egyszer megbocsájtok neked, de nézd... csak az egyik harisnyámat huztad le...

Es nevetve odanyújtottam neki másik lábamat is...

... Betartotta szavát. Soha többé nem tett kísérletet, hogy megcsókolja lábamat, pedig azóta minden este ő veti le cipőimet és ő huzza le harisnyáimat...

Pöszi ke.

Bál után.

— Képzeld Mancsi, tegnap a Béla bál után haza kísért s nagyon boldog voltam,

— Ugyan, miért?

— Mert a kapuban megkínált egy Reichenbach-féle mézeskaláccsal.

— Talán a Béla ismeri a Reichenbachot?

— Hogyne. Reichenbach Bélát, Helvét-u. 4. alatt, ma mindenki ismeri, mert ő készíti a legjobb mézeskalácsot.

Órás-és-ékszerező
Gyáru. Fő-u. 32.

Lloyd-kávéház

az elitközönség találkozóhelye.
Elsőrendű bel- és külföldi italok.
Hideg büffé. Saját cukrázda. Külön termék társaságok részére.

Tulajdonos: Kemény Béla

„BANATUL“

Szállítási és vámolási iroda. Ioan St. Radulescu. Vama - Timisoara

Elfogadok mindenféle vámtügyletet, hiányokért felelek, árukat legpontosabban elvámolok. Gyors elintézés.

Autóvilágítási berendezések, gyújtó és mindennemű villanygépek tekerceselése és javítása gyorsan és pontosan készül

Goldsmann Rudolf

elektrótechnikai vállalatánál.
Timisoara. I. Zápolya ucca 4. sz.
(Bejárat a Grisellini uccából.)

A „KÁVIAR” KOMOLY HIREI.

— **Uj párt alakulása.** Ma megalkult a nem dohányzók pártja. Elhatározták, hogy a legközelebbi emelés után nem fognak többé dohányozni.

— **Füstbe ment terv.** Mandl Bernát férjhez akarta adni a leányát, de közben a hozományát elcigarettázta.

— **Kérelem.** Picula Pál a kávéházban olvasás közben letette égő szivarját az asztalra. Mire újra hozzá akart nyulni, meglepődve látta, hogy a szivar eltűnt. Valószínűleg valaki tévedésből magához vette és tovább szította. Ez uton kéri az illetőt, hogy legalább a végit küldje vissza, hogy legyen mit beapritani mindennapi pipájába.

— **A jószívű emberek figyelmébe.** Lapunk szerkesztőségében ma megjelent egy hitközségi sakter és elpanaszolta, hogy véletlenül összetréflizte a sakterkésit, ennél fogva nem tudja foglalkozását tovább üzni. Kéri a jószívű embereket, hogy adományait szerkesztőségünkbe küldjék be.

— **Veszélyes vállalkozás.** Ohneszéchl Salamon ma esküdött örök hűségét Miszgeboren Etelnek. Mire a mentők kivonultak, az esküvőnek vége volt.

— **Minden drágul.** A só újabb drágulásával kapcsolatban a sóhivatal arról értesíti a közönséget, hogy a panaszok felvétele is megdrágult.

Vidékről előfizetést

felvesz a kiadóhivatal, Temesvár, Szerb-utca 2. sz. Vidéki előfizetőinket kérjük, hogy az előfizetés megkezdésekor legalább fél évi előfizetési díjat szíveskedjenek előre beküldeni, mert a havonkénti előfizetés nehezíti az adminisztrációt. Mivel a posta az utalványokat még ma is késedelmesen fizeti ki, az előfizetési díjat célszerűbb ajánlott levélben beküldeni. Minden egyes előfizető a helység nevét magyarul is tüntesse fel, mert a kiadóhivatal nem bírja magát másképp tájékoztatni. Aki vidékről hirdetést akar közölni, annak a kiadóhivatal levélben azonnal válaszol s közli a hirdetési tarifát.

— Vidéki hirdetések díja előre fizetendő.

Ez a hely

a MIA KREM számára van fenntartva, amely dr. Kovács gyógyszer-tárában, Temesvárban.

Gyárvaros kapható, de a hirdetést nem közöljük, mert mindenki tudja, hogy a MIA KREM-nek nem kell reklám.

Visszaemlékezés Lenkére.

Irta: B. GY. (Budapest)

Közeleg az est... A nap lassan leáldoz...
Én kint bolyongok a Gellérthegyen.
Es ime most pár sort írok magához,
E verset magának szenteltem.
A tartalom... igazán semmi, semmi,
Megmondhatom, mielőtt kérdenéd,
Csak írok, mert oly jól esik leírnom,
Kis szöszkeségem, jól csengő nevét.

Belőlem költő lett, magából asszony,
Nem láttuk egymást néhány éve már.
Remélem ám: e megemlékezésem
Magára mégis, mégis rátalál.
Én az éjjelnek emberévé lettem,
Átlumpoltam már életemnek felét,
Nem illenénk már sehogy össze ketten.
Nem játszom én már szerelmi zenét.

Mondják: a Muzsa hordoz engem is, mint
A többi költőt, puha karjain.
Igy sistereg elő, miként rakéta,
Néhány rossz ötlet, néhány tarka rim.
A muzsa ad erőt, szilárd kitartást
(Egyébként bárminő unalmas, ó!)

Nekem, hogy versem megírhasam, s vigaszt
Ha elolvastad, neked olvasó.

Meguntam már a verset, meg, de régen!
Meguntam ezt a bohém életet!
Nem cseng a rim, nem csattog már a dal, s nem
Beszélhetek már csókokról neked.
Lassan-lassan eloszlik minden álmom,
Sok kedves emlék, sűrű ködbe el vész,
A megszokottról, régi szerelemről
Nem emlékezni pedig mily nehéz!...

Elmult a nyár... Költő lett én belőlem
És a Muzsáknak emléjét lesem.
Onnan szedem, onnan gyűjtöm magamba
Ha néha szól dalom szerelmesen.
Maga pedig kis Lenke, ugyanottan
Táplál, nevel egy apró gyermeket.
Higgye el, édes: kicsiny gyermekével
De szívesen cserélnék szerepet!

Mit lát a fény

AZ ÉLES SZEMŰKIT.
NEM LEHET BECIAPNI.

SZAKÉRTŐ SZEM

SZAKÉRTŐ SZEM

MIFISZERETNE LÁTN A VOLGÉNYJELŐIT.

12.2.2012

VALDES. OLETE. *fin*

A HÉT LEGROSSZABB VICCE.

A bócher beállit a rabihoz és azt mondja, hogy könnyíteni akar a lelkiismeretén.

— Hát mi történt? — kérdi a rabi.

— Nem vétkeztem, rabi, de mégis szeretnék vezekelni.

— Vezekelni? De hát miért?

— Ma éjjel, amint éppen levetköztem, bejött a cseléd.

— Na és, hogy néz ki az a cseléd?

— Nagyon szép, gyönyörű.

— Na tovább, mi történt aztán?

— Semmi.

— Semmi sem történt?

— Semmi. Becsületszavamra, semmi. És mégis vezekelni akarok.

— Rendben van, — szolt a rabi, — ha minden áron vezekelni akarsz, egyél szénát.

— Mi az, rabi, hogy szénát egyek? Hát egy ökör vagyok én, hogy szénát egyek?

— Ha ugy történt a dolog, — mondta a rabi, — ahogy elmesélted, akkor egy ökör vagy és megérdemled, hogy szénát egyél.

Margó.

O DU LIEBE «KAVIAR»!

Dr. Láng Béla összeütközik az utcán egy politechnikussal. A politechnikus dühösen rászól:

— Mondja, barátom, miért nem tér ki?

— Öjvé, már rég kitértem.

— Bumm.

Telefon 75.

OLYAN JÓBA NEM VOLTAK.

A Kaviár eredeti kézírata.

Evelin gépirólány volt egy cégnél és rossz fogai voltak. Viszont fitos orrocskája is volt és pompás termete. A férfiak megfordultak utána és azt mondták ejha vagy hmhm, már mindenik a saját gusztusa és temperamentuma szerint. A nők is megbámulták Evelint, aki mindent a sok csodálatot nem értette, egykedvű volt és nem volt képzelődő, nagyon buta volt Evelin, igen nagyon buta.

Hogy milyen buta volt, az csak később tudódott ki, amikor Evelin meg akarta csináltatni a rossz fogait. Ebben az irányban kezdetben nem is volt olyan hallatlan csacsiság, amit csinált. Ismert egy csinos és elegáns fogorvost, akivel kiegyezett: ő jó kis lány lesz, viszont a fogorvos ur ingyen rendbehozza a fogait. Ez modern csekrekereskedelem volt, a fogorvos adott neki fogakat és Evelin szintén... Vannak szabályai, melyek örökéletűek: ki-ki csak azt adhatja, amije van, ez is egy ilyen örök szabály és Evelin nem volt kivétel.

Miután így igyekeztünk a lehető legkevésbé világosan elmondani azt, ami történt, folytathatjuk az eset leírását. Evelinnek jó fogai lettek, a jókedv azonban elmúlt. Néhány hónappal azután, hogy a fogreparálás véget ért, Evelinnak nem orvoshoz kellett mennie, hanem ügyvédhez. Egy jó fiskálishoz, aki sikerrel meg tud indítani egy megokolt gyerektartási pört.

Az ügyvéd, akihez Evelin elment, hajlandó is volt vállalni az ügyet. Csak valami bizonyítékot kért, a mi a kereset megindításához szinte mulhatatlannul szükséges.

— Van kisasszony — kérdezte — valami bizonyítéka? Például egy levél.

Evelin pedig felháborodva tiltakozott.

— Egy levél? Talán még hozzá szerelmes levél? Nem tisztelt ügyvéd ur! Olyan jóba igazán nem voltunk.

Ri.

Mi az a vicc?

Péter a városba megy s dolga végeztével betér a kocsmába egy kis tokányra s egy pohár borra. Az ivóban a kerek asztal mellett találja Józsi, aki neki falusfele, szegről-végről sógor is: különben már hosszú idő óta városi lakos, mivelhogy a járásbiróságnál tömlectartó.

Mellette ül s jóízűen elbeszélgetnek erről-arról. Egyszer azt mondja Péter:

— Józsi sógor, ma hallám a patikában egy uri embertől azt a szót, hogy «vicc». Nem tudtam semmiképpen értelmét venni. Maga városi ember, uri ember, tudományos ember, nem fejtené föl nekem, mi az a vicc?

— En tiszta jó szívvvel, sógor, — mondja a tömlectartó, — nézzén ide!

Azzal nagy husos kezét kiteszi a kemény asztalra s azután azt mondja:

— No, sógor, hadd lám, üsse meg a kezemet jó erősen, ahogy csak Isten tudnia adta.

Péter szót fogad. Istenesen sujt a sógor kezéhez, de az nagy fűgén elkapja. A Péter keze nagyot csattan a kopasz asztaldeszán, úgy hogy Péter nagy szorgosan fujni kezdi a körmét, mintha forró sült pityóka volna a markában.

— No, lássa-e, sógor — mondja a városi kacagva, — ez a vicc!

Péter haza megy, de már a falu között, az uton ágaskodni kezd benne a nagy tudomány. Annak-okaért, amint meglátja a komáját, Lajit, megállítja.

— Tudod-e, koma, mi az a vicc?

— Tudja a fene, — mondja a koma.

— No, hát idenézz!

Péter nézdelődni kezd széjjel, hogy hová kellene fektetni a kezét, de hiába, az ut közepén nincs asztal. Akkor gondol egyet, a kezét jó erősen a tulajdon képére nyomja s azt mondja a komának:

— No koma, üsd meg a kezemet, amint csak Isten tudnod adta.

A koma neki huzalkodik, oda-sujt atyásan, Péter hirtelen elkapja a kezét s a következő pillanban egy hatalmas pofl cserdül el a Péter ábrázatján. Péter meglődül, nagyot nyel s egy kicsit bizonytalan diadalmassággal, levegő után kapkodva, rebegi:

— No... ládd-e,... koma,... ez a... vice!

Márkus Albert.

RÖVIDZÁRLAT.

Egy zsidó családnál egy este egy keresztény fiatalember volt. Eppen akkor rövidzárlat keletkezett s a villanylámpa elaludt.

A fiatalember a sötétben megcsókolta a zsidó leányát, mire egy csattanós pofont kapott.

— Mi az? kérdi a mama.

— Rövidzárlat, — feleli a fiu halkan.

p. b.

SZÓT SE ÉRDEMEL.

— Megköszönted a pénzt annak a bácsinak, aki adta, — kérdi a hazaérkező apa az öt éves kis fiától?

— Meg. De azt mondta, szótsd érdemel, mert eleget ültem künn, amíg ő bent volt a mamával.

p. b.

HOL KAPTAD AZT A VADONAT- NATUJ SZÁZAST?

A: Hol kaptad azt a vadonat-
uj százast?

B: Nächstől kaptam.

A: És miért adta?

B: Kölesön adta.

A: No, és milyen bucsuszótsd mondott a százasnak, mikor néked átadta?

GYAKORLAT A SÜLYEME- LESBEN.

A: Azt mondják, hogy Tör. Kató annyira gyakorolta magát a súlyemelésben, hogy most elbir két métermázsát.

B: No, akkor egy hatvan kiló súlyt könnyen elbir háromszor egymásután.

A verseny.

Tutti, a Briliáns-bar közismert és közkedvelt táncosnője, tekintettel az általános és egyenkénti pénzsűkére újra butoroztatta szerény két szobás kis leánylakását.

Az új butorokat bemutatandó, azaz legkeblebb barátnőit megpukkasztandó, az új butorzat beállítását követő délutánra meghitt társaságot hitt meg magához.

Nyulánk és gömbölyded, szőke, barna, fekete és piros macskák doromboltak igéző kis szalonjában, szemmeláthatólag sorvadozva a sárga irigységtől a drága butorok, nehéz szőnyegek, vagyontérő képek, szobrok és csecebecsek látára.

Pintyőke, a Sláger-színház örökös statista, nem is bírta visszafojtani epedő sóhajtását.

— Boldog halandó, — fordult a háziasszonyhoz, — nem mondanád el igaz — és pazar jólétednek őszinte szívből örvendező — barátnőidnek miben leledzik sikerid titka!?

— Nagyon szívesen, — válaszolt Tutti elgondolkozva. — Sikereim titka az, hogy a szerelemben szigorúan óvakodom minden időrabló szentimentalizmustól, érzelmlől és érzélgéstől, azaz kizárólagosan és eltántoríthatatlanul a gyors és szerelemmentes szerelemnek vagyok a hive.

Pintyőke és a többi barátnők családottan és sértődötten hallgatták barátnőjük szavait.

— Nem vagy hozzánk őszinte, — kezdte Pintyőke, — csak nem gondold, hogy a szerelemmentes szerelemben valamelyes főt is adhatsz nekem vagy jelenlévő barátnőid bármelyikének.

— De igenis gondolom, — válaszolt Tutti, — ám ha bármelyikőtök bebizonyítja, hogy az önző szerelemben nagyobb mester nálamnál, meghajlok előtte s ezennel kötelezem magam jelen, minden modern komforttal berendezett lakásom az illetőnek ingyen és bérmentve átadni.

— Komolyan beszélsz? — rebegték a különböző tündérek szívdobogva.

— A legkomolyabban válaszolt Tutti. — Akkor enyém a lakásod! — csicseregte az egyik bronzhaju vendég izgatottan, — meri én annyira kikapcsolom a szerelemből az érzelmet, hogy az ismerőseim évek óta csak Prózai Puntyikának neveznek. Ami pedig az időben rejlő pénzérték megbecsülését illeti — köztudomású, hogy mikor egyik udvarlóm elég tapintatlan volt magát a lakásomon föbe durrantani, az idő-pénz elve alapján másnap beadtam a keresetet az örökösök ellen, kártérítést követelve harmadfélóra munkaidőm elvesztéséért, míg ugyanis a me-

rénylő teteme boudoiromat elfoglalva tartotta.

Prózai Puntyika elhallgatott. Büszkén nézett végig a társaságon, mely megilletődve hallgatta elbeszélését.

— Nos hölgyeim, — törte meg a csendet Tutti, — van valamelyikőtöknek ezek után valami mondanivalója?

A hölgyek tanácstalanul néztek egymásra.

— Súlyosabb bizonyítékokkal és érvekkel, — vette át a szót mindnyájuk nevében Pintyőke, — egyikünk sem tud szolgálni s ezek után nincs egyeb hátra, mint tiszta szívből gratulálni kiváló szaktársnőnknek új lakásához, mert nem hinném, hogy őt elbeszélése után itélve bárki is fölülmulná ama szép tulajdonságok tekintetében.

A hölgyek helyeselve bólintgattak s Prózai Puntyika már a győzelem biztos tudatában gögösen tekintet, szét a szobában, midőn a háziasszony szeliden csilingelő hangján megszólalt:

— Hölgyeim! Gyertek csak utánam.

A hölgyek csodálkozva követték a háziasszonyt, aki öt szobán által a hálószobába vezette őket.

— Azt hiszem, mégis csak én vagyok a győztes, — szólt ott Tutti hatalmas mennyezetes ágyára mutatva.

A hölgyek egy pillantást vetettek az ágyra, aztán néma tisztelettel hajoltak meg Tutti előtt.

— Te vagy a győztes, — rebegték áhitattal és csodálattal.

Az ágy jobb sarkán ugyanis finom, izléses, a butorzat stílusával egyező taxaméter ketyegett diszkrétan.

SZINHAZBAN.

A Pompadour egyik előadásán jelen volt egy új gazdag és a felesége is. Az első szünetben kérdi az asszony:

— Te Dolfi, tulajdonképpen mi az a Pompadour?

— Mit tudom én. Ott van egy ur, kérdezd meg tőle.

Az asszony kérdésére az idegen ur így válaszol:

— Az egy rokokó-kokott.

Az asszony visszamegy az urához, aki megkérdi:

— Na, megmondta?

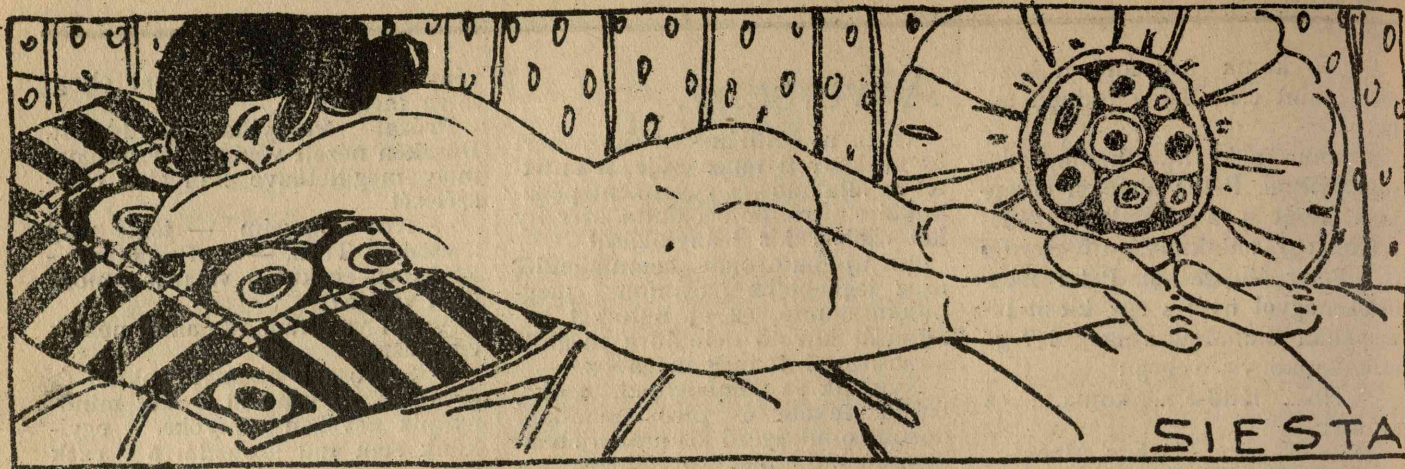
— Igen, — szól az asszony — de nem értettem meg, mert az az ur dadog.

— Schön Margitka.

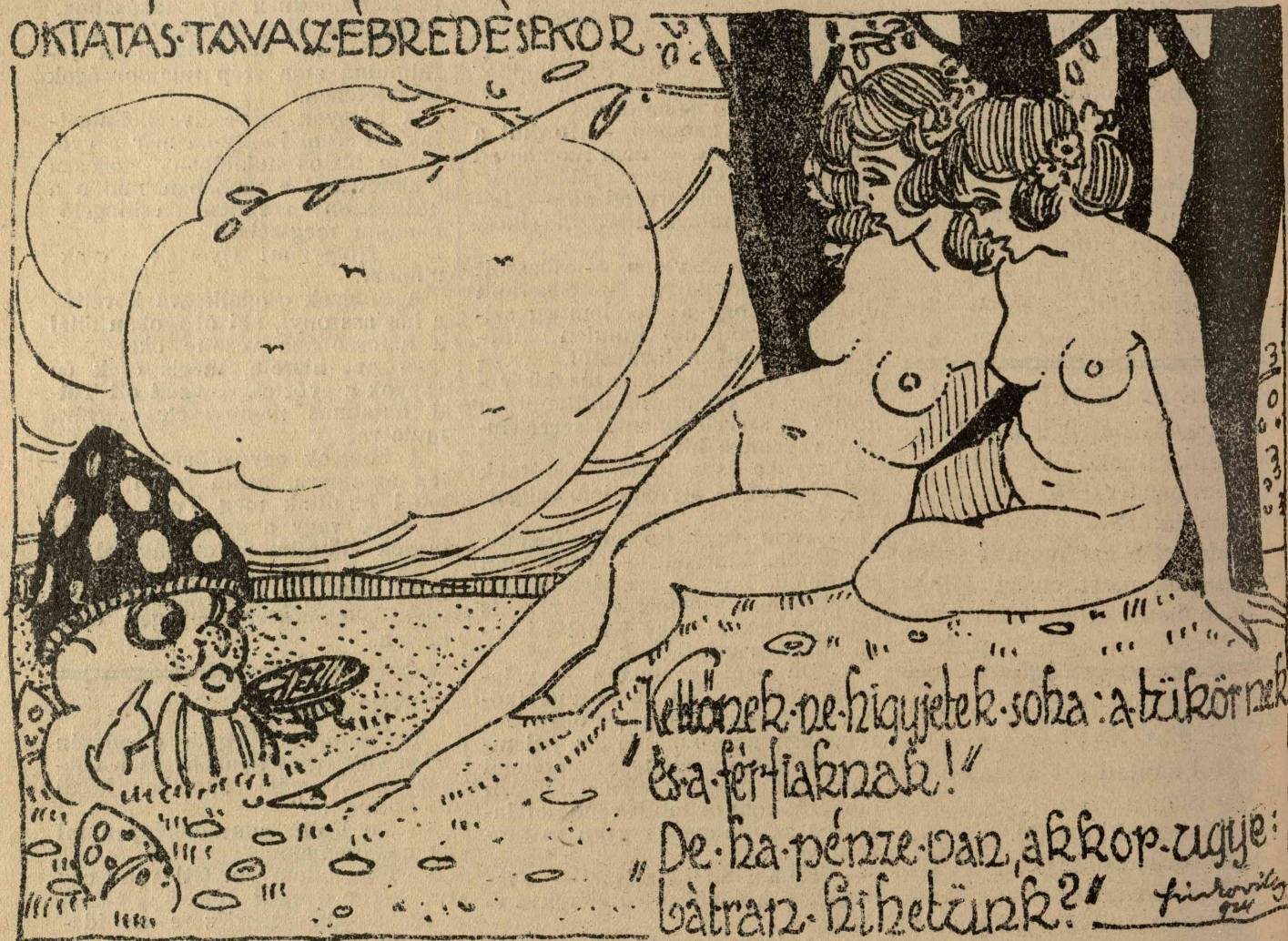
“DANUBIA”

csokoládé- és cukorkagyár
Bul. Carol (Hunyadi-ut) 14.

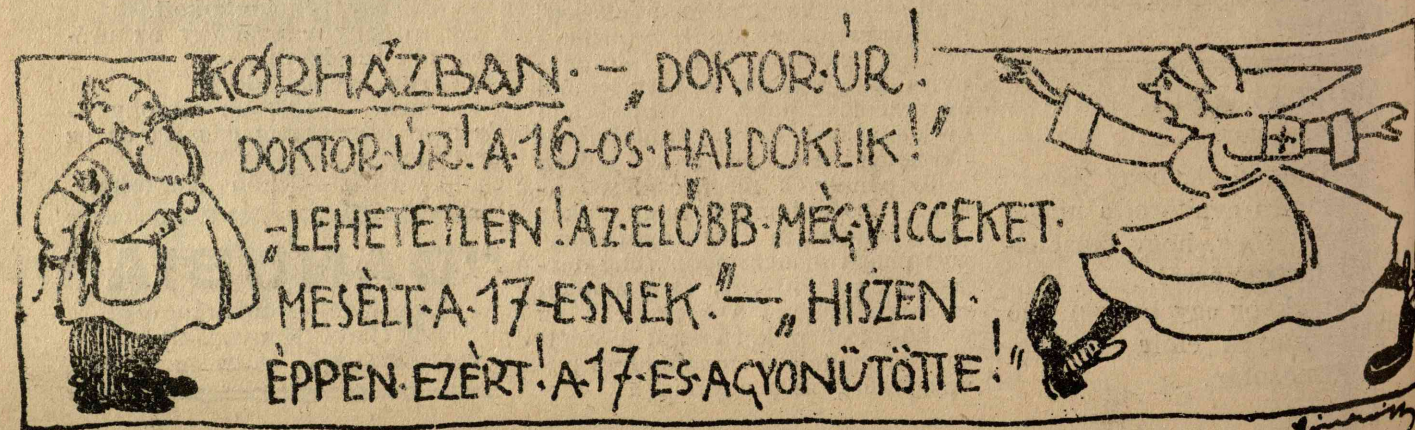
Telefon-szám: 13-21 és 13-22.

OKTATÁS-TAVASZ-ÉBREDÉSEKOR

"Kellőnek ne higgyetek soha: a tükörnek
és a férfiaknak!"
"De ha pénze van, akkor ügye:
bátraz, hihetünk?"

KÓRHÁZBAN - DOKTOR ÚR!

DOKTOR ÚR! A 16-OS HALDOKLIK!

LEHETETLEN! AZ ELOBB MEGVICCEKET

MESELT A 17-ESNEK! - HISZEN

ÉPPEN EZÉRT! A 17-ES AGYONÜTÖTTE!

A „Káviár” apróhirdetései.

*

FORGÓ tőkét keres, táncos pár.

FÉRJET KERES szép özvegy, aki szeretne újra özvegy lenni.

KI VIGASZTALNA meg színházi nézőtéren egyedül ülő molett urinőt?

SÜRGŐSEN KERESÜNK rekedt embereket operai előadás lemondására.

ELMENNE tenoristának a török kalifátus egyik háremőre.

ELADÓ arcránc méterszámra, ab színész nő.

ELADÓK lapunknál leközlésre váró versek és novellák, zöldfőzeléknek.

SZÉNNAGYKERESKEDŐ fagyos szívű kislánykához kályhának ajánlkozik.

KIS CSIRKE felcsipegetne magának gáláns urat.

ELADÓK purimspielhez orrhü jelmezek.

BARÁTJA lennék W. Lilinek, aki Lugoj-ról négy millióval sétált át a határon. „Nem vagyok spicli” jelígre választ várok.

A fürdőszolga

Egy előkelő hidegvizgyógyintézetben van egy Péter nevű szolga, aki éveken keresztül a zubanyt kezelte. Még pedig kizárólag azt a vizsugarat, amely az ideges urak hátát cirógatja. Egy szép napon az igazgató magához hívatta Pétert és közölte vele, hogy egy más osztályba helyezi át. Péter megnyult arccal veszi tudomásul az öröndetes hirt és morog valamit.

— Mi az? — kérdi az igazgató. Mit morog? Örüljön inkább. Hisz ez előléptetés. Kevesebb munka, több borraivaló...

— Igen, igen — morogja Péter — de már én olyan vagyok. Nem szeretek folyton új arckat látni magam előtt! ZÉNÓ.

*

Ez is vicc?

Egy lengyel zsidónak tizenkét fürdőt rendel az orvos.
— Jó, jó doktor ur — mondja a beteg, — de hátha nem is élek még tizenkét évig? ...

Pöszike.

A nyilas harisnya ...

Két parasztasszony ül a villamosban s észre veszik, hogy a hócipő alól a harisnyán egy nyíl van!

Mire az egyik parasztasszony mondja, nézze kend, mi van annak a harisnyáján?

— „Hát egy nyíl!”

— Nyíllal nem az országotat jelzik?

— Hát látja kend, hogy most már más felé is teszik a nyílat, hogy az utat mutassa. H.B.J.

Kétes dicséret.

Vendéglős az új vendéghez; Abonásaim nagyon meg vannak elégedve a kosztal, Mindegyre csak a dicséretet hallom tőlük.

Új vendég: Utólagosan, hónap végén fizetnek?

Vendéglős: Igen. Utólagosan.

Új vendég: Akkor már értem a dicséretet. Papp Béla.

Sültrákot evett.

Rendőr egy részeg emberhez: Maga részeg. Miért nem megy haza?

Részeg: Már én, hogy volnék részeg.

Rendőr: Hát akkor miért megy mindig hátrafelé, mint a rák?

Részeg: Ja, kérem, délben néhány sültrákot ettem s lehet, hogy azok visznek hátrafelé. Papp B.

Rosenfeld Henrik

villannyal berendezett tűzifaapritó-telep

Treisz zsombolyai téglagyár
képviselője

Timișoara, IV., Strada Gazi No. 18—6.
Telefon: 934. Állandóan raktáron tart cseréptéglát kicsinyben és nagyban!!

Butorokat

mindenféle kivitelben raktáron tart s rendeléseket eredeti tervek szerint vállal a

Temesvári Butorszövetkezet

Skurdier-
liget.

A szalmaözvegy kalandja.

A „Káviár” számára írta: —an—dor.

(8)

Délután hat óra volt. Elvégre, most még lehetett volna valamit csinálni...

— Hopp! — mondta Manó hirtelen, — valami jutott az eszembe. Fiatalabb éveimben nem egyszer vettem igénybe egy idősebb barátnőmnek, a derék Poszticsnénak a szolgálatait. E derék nő sohasem szűkölködött előzőkeny fiatal lányok és pillanatnyi pénzzavarban lévő fiatal asszonyok nélkül, akik a szebb jövő reményében sűrűn látogattak el az ő diszkrét és vendégszerető hajlékába.

Ezek elgondolván, egészen fölvidult és fürge léptekkel indult oda, ahol Poszticsné lakott. Fiatalos könnyedséggel rohant föl az első emeletre és gyanútlanul csöngetett be a lépcsőházból nyíló jól ismert ajtón.

Azonban ki írhatja le megdöbbenését, amikor Poszticsné avagy annak megbízható helytartója helyett, egy vörös-szakállu ur nyitotta ki az ajtót.

— Pardon, — hebegte Manó kissé zavartan, — nem tudom, jó helyen járok-e?

— Kit tetszik keresni? — kérdezte a vörös-szakállu inkább barátságatlanul.

— Egy... egy régi... barátomat... izé, barátnőmet...

— Talán Poszticsnét? — kérdezte a vörös-szakállu.

— Igen, igen, — mondta Manó megkönnyebülve, — éppen őt...

A vörös-szakállu erre odalépett Manóhoz és kétszer pofonvágta, mialatt magából kikelve üvöltötte:

— Mégis csak disznóság ez ezzel a lakással. Amióta ide beköltöztem, egy percnyi nyugtom sincs. Holnap fölmondok...

Ezzel becsapta az ajtót Manó orra előtt. Manó egy pillanatig arra gondolt, hogy utána rohan és elégtételt kér a vörös-szakállutól. De aztán meggondolta a dolgot.

— Kerüljük a botrányt! — mondta, miközben a pofontól égő arccal lebukdácsolt a lépcsőn. — Szerencsére már sötét volt a lépcsőházban, az arcomat nem igen láthatta, úgy hogy a pofont nyugodtan letagadhatom...

Mindazonáltal a pofon felbőszítette.

— Most már csak azért is megkeresem Poszticsnét, — mondta fenyegető hangon, — talán a házmester tudja az új címét...

A házmester csakugyan tudta az új címet. Hódolattal vette át Manótól a borraivalót és elárulta, hogy Poszticsné ugyanabban az utcában, négy háztá-
odébb lakik.

Manó boldog volt. Elfelejtette Matildot, elfelejtette a két pofont. Mint a szélvész rohant az új cím alá és miután a lakók névjegyzékéről is meggyőződött arról, hogy most jó helyen

jár, ismét fiatalos könnyedséggel sietett föl az első emeletre. Ismét becsöngetett a lépcsőháztól nyíló ajtón és ezuttal — oh, kegyes Sors! — maga Poszticsné nyitott neki ajtót.

— Végre valahára! — szölt Manó megkönnyebbülten.

Poszticsné is megismerte régi jó barátját és áradozva kísérté be az ebédlőbe.

— Csakhogy megint látlak egyszer — mondta meghatottan. — Az utóbbi időben nagyon elhanyagoltál. Pedig soha olyan szép nők nem jártak hozzám, mint most...

— Annál jobb — szölt Manó. — Nyujts át nekem gyorsan egy szép nőt, mert nagyon sietek...

Poszticsné elgondolkozott.

— Ráérsz egy félóráig? — kérdezte aztán.

— Miért?

— Mert akkor elküldök egy fiatal asszonykáért. Nagyon bájos, mollett, elragadó, tüzes...

Manó legyintett. Törődött is ő mindezzel! Neki egészen mind egy volt, neki csak az volt fontos, hogy megcsalja a feleségét. De hát nem akarta Poszticsné ambícióját lehűteni és beleegyezett abba, hogy egy félóráig várni fog. E félóra alatt szellemesen csevegett Poszticsnével, aki az efféle asszonyoknál szokásos elérzékenyüléssel folyton a múlt emlékeit igyekezett fölidézni.

Nem egészen félóra múlva csöngettek. Poszticsné kisorrant és csakhamar egy fiatal hölgygel tért vissza. A fiatal hölgy ruhája sokatigérően suhogott. Mikor a fátyolát föl emelte, Manó örömmel konstata-
lta, hogy Poszticsné nem hazudott. A fiatal hölgy bájos volt és Poszticsné magukra hagyta őket.

Manó gáláns volt és szeretetreméltó, a fiatal hölgytől azonban nem lehetett bizonyos fásultságot elvitatni. A nélkül, hogy Manónak erre vonatkozó óhajait bevárta volna, gépiesen, a megszokás biztonságával

vetközni kezdett. Manó a pam-lagon ült és kissé kiábrándulva nézte a jelenetet, mert bizonyos csalódást érzett azért, hogy ez a dolog olyan simán és egyszer-
rűen, bonyodalmak és nehézsé-
gek nélkül megy.

Folytatjuk.

Nátánál
a Kaiser Borax öblítés
biztosan hat,
azonnali könnyülés!

Vasáros András autógarage

Timișoara, IV., Hunyadi-ut 50 sz.
Teljesen új és keveset használt autók raktáron. Motorkerékpárok. Alkatrészek. Gummik. Indítókészülék (mágnes) és karburator javítás. Műszaki műhely. Autók szakszerű javítása. Bármilyen alkatrész gyártása. Legmodernebb karosszériák és rádiótorok gyártása

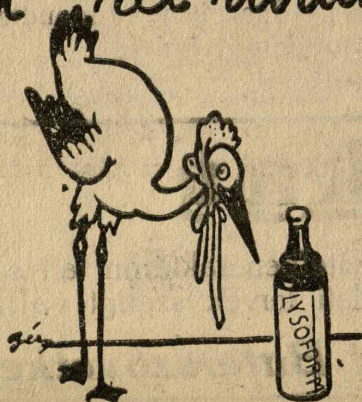
'IDEAL'

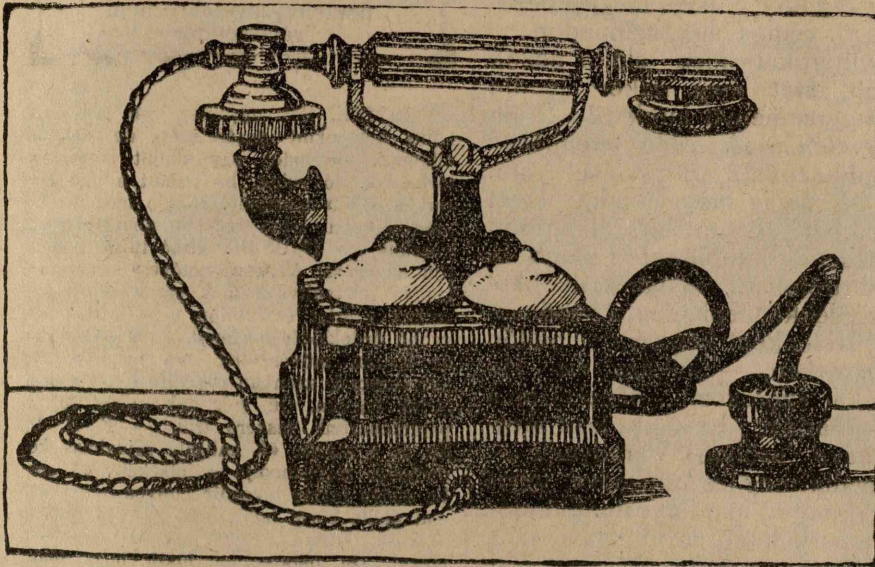
manikürszalon, Timișoara,
Belv., Grand Hotel Ferdinand

Hölgyfodrászat, Henne-féle
hajfestés, ondulálás, női és
férfi manikűr.

A két rivális

TUNGSRAM kombinált fali és asztali telefonja (Type 1924)

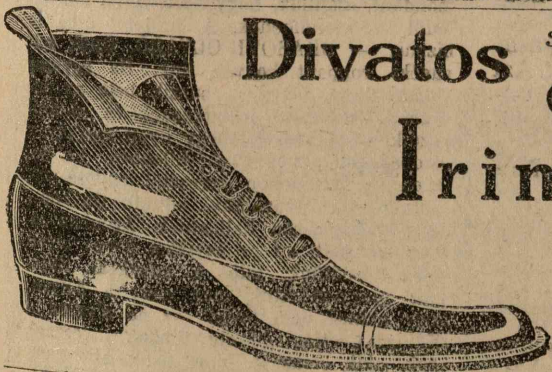

Minden szaküzletben kapható.

Temesi Agrár Takarékpénztár R.-T., Temesvár

Telefon: 6, 14-66, 16-74, 16-75. Fiók: ARAD. Telefon: 800, 802, 803.

A Banca Comerelala Italiana si Romana Bukarest szövetséges Intézete

Divatos szegelt és varrott
cipőket csak
Irimiás készít!

TIMIȘOARA, II.,
Andrássy-ut 12. sz.

Pollinger Mihály műszerész Timișoara

(Gyárváros), Széna-tér 8. Finom esztérgamunka, precíz fogaskerekek, nikkelezések

Maison Perak
női fodrászat

Modern frizurák. Henne-féle hajfestés. Külön női- és férfi manikűr-szalón. Aromaszázás

Tatár Mihály

uri szabó és sapka készítő.
II. Páva ucca 6 szám.)))

Versenyszabósága olcsó árak tekintetében utólérhetetlen. Sapkák mérték után nagybani és kicsinybeni eladása. Kész sapkákat nagy választékban raktáron tart!

Szerkesztőség
és kiadóhivatal:
Brassó, Kapu-u. 64-6

BRASSOI LAPOK

POLITIKAI NAPILAP

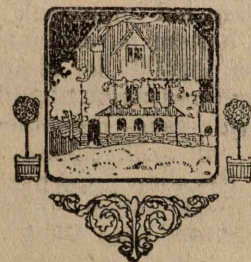
Telefonszámok: Szerkesztőség 177. Kiadóhivatal: 82. Igazgatóság: 677.

A legjobb erdélyi magyar napilap

Előfizetési ár:
Vidékre 1 hóra 50 lei
" 1/4 évre 140 lei
" 1/2 évre 250 lei
" 1 évre 500 lei

Park- szanatórium vizgyógyintézetében

(Belváros, a gyermek-
kórház mellett) félfür-
dő, szénsavas, oxygé-
nes-, sós- és fenyőfür-
dők, fangó- és villa-
nyos hőlégkezelés,
gyógymassage stb.

Férfiaknak
reggel 7-től fél 2-ig
Nőknek
délután 2-től 7-ig

Jegyek a szanatórium
irodájában, a Zsuzsi
csemegekereskedésben
és az Antalóczy-féle
drogériában kaphatók

Ceruzaforgácsok.

1 Esti Lloyd címen gazdaságpolitikai napilap indult meg Temesváron, mely a romániai magyar hirlapirodalomban az első ily irányu napilap. Az Esti Lloyd amellett, hogy pénzügyi dolgokkal foglalkozik intenzívebben, helyet szorít a nagy világeseményeknek is s már az első számokból megállapítható, hogy komoly, tartalmas és nivós lap került az olvasóközönség kezébe. Az Esti Lloydot Franyó Zoltán szerkeszti, felelős szerkesztő Damó Jenő, munkatársai pedig a romániai magyar hirlapirógaráda legjobb tollu reprezentánsai. Mint főszerkesztő, a lap hátamegett Dr. Kovács Jenő, a „Berson” igazgatója áll, ki maga is régi ujságíró ember s mint közgazdasági író, több budapesti napilapnak tudósítója, Hogy dr. Kovács Jenő mindezt ily gyorsan elérte, annak köszönheti, mert állandóan Berson gummisarkon jár. . .

2 A „Kaviár”, mely két éves fennállása óta a legnagyobb hetilap lett nemcsak Romániában, hanem a szomszédos külföldön is, 200.000 lei alaptőkével részvénytársasággá alakult át. A részvénytársaság megalakítása főleg azért vált szükségessé, hogy a Kaviárt Bécsben, Csehszlovákiában, Jugoszláviában, s általában a külföldön, ahol csak magyarul olvasnak, méginkább lehessen elterjeszteni. Ezzel egyidejűleg a szerkesztőséget is kibővítettük, hogy tartalmilag is nivós, érdekes és minden tekintetben kifogástalan lapot adjunk a közönség kezébe. A lap főszerkesztője továbbra is Dinnyés Árpád marad, ugyszintén Sinkovich Dezső művészeti szerkesztőnk változatlanul a lap kötelékéhez tartozik, nemkülönben Papp Sabin felelős szerkesztő sem válik ki lapunktól.

3 A VÁRADY kabaré Temesvár legelső és legjobb szórakozóhelye lett. Igazi szak-tudással, hozzá értéssel, — fáradságot nem kimélve Várady Aladár direktor megteremtette az igazi kabarét — amelynek hiánya már érezhető volt. Az örökké jókedvő Aladár direktor — mindjárt a belépésnél elfogja vendégét és maga kalauzolja el helyére — miközben nem mulasztja el legjobb szellemes dolgaival mulattatni a látogatót.

Tagjai sorába a legjobb kabaréművészeket sikerült leszerződtenie. A kabaré lelke azonban Várady direktor. Pusztá megjelenésével a csinos kis színpadon — tapsviharokat idéz elő a nézők között. Hát még mikor leadja saját szerzeményü kupléit? . . . pl. „Egyveleg”, „A világ teremtese” hegedü-szóval, „Bucsulevél” stb. stb. két napig még mindig nevet az ember. A műsor állandóan szenzációs, napról-napra újabb és újabb tréfákkal, magánszámokkal és kuplékkal lepi meg a közönséget. Hetenként kétszer, — hétfőn és pénteken, — pikáns est. Ha jól akar szórakozni, nézzen meg egy előadást, ha nem lesz megelégedve szóljon Váradynak — ha pedig meg lesz elégedve, ugys el fog menni minden este. Előadás után parkettánc és villamos közlekedés. — p. — u.

IDEALIS BORTON.

Egy minden ízében modernül berendezett fogházba új rabot hoznak. Az igazgató rövid beszédet intéz az új lakóhoz és többek közt a következőket mondja:

— Nálunk még a foglalkozását is szabadon választhatja meg. Azt a mesterséget tanulhatja, ami önnek legjobban tetszik. Nos, mi akar lenni?

A rab egy pillanatig gondolkodik, aztán kiböki:

— Matróz!

Zénó.

BRAUN aranyműves, órás és ékszerész
Józsefváros, Küttl-tér. Elvállal mindenféle új munkát, valamint javításokat a legújantársaságban eszközöl. Nagy választék kinaezüst tárgyakban. Tört aranyat és ezüstöt magas árral vásárol

Főmunkatárs: LELIK FERENC.

Szerkesztői üzenetek

Kéziratokat vissza nem adunk és névtelen levelekre nem válaszolunk

PITIKE. Sok ügyesség van benne. A stilus helyenkint igazán szép, de ezek az olimpiai történetek egy elmúlt korszakba tartoznak. Jó volna, ha témáit a mai kor «erkölcsiéből» merítené. Higgye meg, ez ki-méríthetetlen. Irjon ezekből, amit szívesen veszünk. — IFJUSÁG. Kissé tulságosan is ifju az egész. A «huszonöt éves» szalonszirkefőgő és tanítványainak eszmecseréje nézetünk szerint egyáltalán nem tarthat nagyobb érdeklődésre igényt. Csak akkor, ha az igazán művészettel van megírva. A művészetnek azonban egyelőre nyomát sem látjuk írásain. Ön még sok szepet fog a papirkosarunk részére írni. — F. N. U. En és a másik. «A hallgató fájdalom keserősége marcangolja a lelkeket», «A szoba gyász fekete levegője gunyos nyugalommal ölelte körül bolondjait» és így tovább tudnánk Önnek szépen megírt vörssorait idézni. Ön persze azt hiszi, hogy föltöb modernül ír. Mi ugy látjuk, hogy csak dagályosan és értelmetlenül. — FESTŐ. Föltétlenül van tehetsége, sőt azt hisszük, hogy kivételes tehetsége van a — festéshez. Verseket Önnek nem szabad írnia. Maradjon Ön csak a palettája mellett, az ilyen terméket jobban fogja tudni értékesíteni. Ha a versírásról nem akar lemondani, ajánljuk, hogy adresszája közvetlenül — szerelmének. A bírálatot őreá is bizzuk. — BRASOVI OLVASÓ. Önök «olvasók» roppant kedves fiúk. Ha egyszer valami hiba, tévedés csuszik bele az újságba, tömegesen jelentkeznek és okajni kezdik a szerkesztőt, hogy ilyen meg olyan ostobaságot követett el. Ellenben, ha heteken és hónapokon keresztül mulatságos, szórakoztató olvasmányt adtunk Önöknek, arról mélysegesen hallgatnak. Azonban legyen nyugodt, mi az egyikkel éppen olyan sokat törődünk, mint a másikkal. Százszor megmondottuk már ezen a helyen, hogy akinek nem tetszik az ne olvassa a «Kaviár»-t. Még mindig többen lesznek azok, akik olvassák, mint azok, akik nem olvassák. Különben üdv. — «CAPRICE». Alkalmilag hozzuk az egyiket. A többi az sokkal gyöngébb. Nem baj. Minden sora tehetséget árul el, csak még gyakorlatlan és fegyelmezetlen. Ellentétben a prózájával, amely sokkal önállóbb, kiforrottabb. A többi is várjuk — EGY OLVASÓ. Önnek is azt üzenjük, amit már másoknak is már igen sokszor megüzentünk, ha nem tetszik, ne olvassák a «Kaviár»-t. Azért a béke szent, üdv. — Á. E. Nagyon jók, de közölhetetlenek. Éppen az előbbi üzenetben egy hasonló malacság miatt voltunk kénytelenek azt mondani egyik olvasónknak, hogy ne olvassa lapunkat, ha az írásunk nem az izlése. Látja, miért ír Ön is ilyen dolgokat, hogy hasonlóra okot adjon. — MUZSIKUS. Rossz vers. — E. Z. Ismert régi jó anekdoták. Ujabbakat kedves öregem. — D. L. Nem vált be, pedig ügyesen voltak megírva. Szelidebb dolgokat kérünk. Hisz Öntől már oly sok szép és kedves dolgokat közöltünk. Miért tért le a mellékvágányra? — SZ. Alkalmilag fogunk belőle valamit csinálni.

Uzina de tip. Erdélyi Hirlap nyomdájuzeme.
Cenzurat: Prefectura Judetului si Orasului